

28 Ιανουαρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 406/93)

Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Διεκδίκηση πίστωσης εκτοπισμένου — Άρθρο 34(1) των περί Φορολογίας Εισοδημάτων Νόμων του 1961-1992 — Απαραίτητη προϋπόθεση η ιδιότητα του εκτοπισμένου — Ειδική Βεβαίωση δεν αποδίδει αυτή την ιδιότητα.

5

Λέξεις και Φράσεις — “Εκτοπισμένος” βάσει της παραγράφου 10 του Τρίτου Παραρτήματος της επιφύλαξης στο Άρθρο 34(1) των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961-1992 — Φυσικό πρόσωπο, που κατά τον αμέσως πριν την τουρκική εισβολή χρόνο, είχε τη συνήθη διαμονή του σε περιοχή που κατέστη απροσπέλαστη.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απέρριψαν αίτημά του για παραχώρηση πίστωσης εκτοπισμένου, ύψους £200, βάσει της παραγράφου 7 του Τρίτου Παραρτήματος της επιφύλαξης του Άρθρου 34(1) των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961-1992. Η απόρριψή του αιτήματός του βασίστηκε στην αιτιολογία, ότι αυτός δεν ήταν κάτοχος προσφυγικής ταυτότητας, αλλά μόνον Ειδικής Βεβαίωσης.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή αποφάσισε ότι:

20

Αντίθετα προς την εισήγηση του αιτητή, η απόφαση του Εφόρου, συμπληρούμενη από τα στοιχεία του φακέλου, ήταν αιτιολογημένη. Ο

5 Έφορος παρέτεμψε στην ερμηνευτική διάταξη ως προς τον όρο “εκτοπισμένος”, ενώ υπάρχει στο φάκελο σημείωση, σύμφωνα με την οποία η Ειδική Βεβαίωση “δεν είναι αποδεκτή για πίστωση εκτοπισμένου”. Είναι φανερό πως η διεκδίκηση απορρίφθηκε γιατί ο Έφορος δεν δέχθηκε ότι ο αιτητής είναι εκτοπισμένος, με την έννοια του Νόμου που διέπει το θέμα.

10 Ο αιτητής περιορίστηκε στην επίκληση της Ειδικής Βεβαίωσης. Αλλά η βεβαίωση αυτή, όπως ορθά έκρινε ο Έφορος, δεν τεκμηριώνει τα προαπαιτούμενα για να θεωρηθεί ο αιτητής εκτοπισμένος. Καταγράφει μόνο το γεγονός ότι η σύζυγός του αιτητή έχει ιδιόκτητη κατοικία στην κατεχόμενη Πεντάγυια. Προσθέτει πως η οικογένειά του αιτητή δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί εκτοπισθείσα και, για να αρθεί κάθε αμφιβολία ως προς τη σημασία της, διευκρινίζει πως μπορεί να τίθεται θέμα παροχής των οικονομικών ωφελημάτων και προστατευτικών μέτρων που καθορίζονται από καιρό σε καιρό, μόνο εφόσον ικανοποιούνται τα κριτήρια που ισχύουν για το κάθε ένα από αυτά. Το Δικαστήριο σημείωσε αυτά με την απαραίτητη ίσως επεξήγηση πως σε καμιά περίπτωση δεν θα ήταν δυνατό να διαφοροποιήσει η ειδική βεβαίωση, τις ρητές διατάξεις του Νόμου.

20 Ο Έφορος κατέληξε στην απόφασή του πάνω στη βάση των στοιχείων που έθεσε ενώπιόν του ο αιτητής και δεν μπορεί να του καταλογιστεί ούτε παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας ούτε πλάνη.

25 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ’ ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για πίστωση εκτοπισμένου, ύψους £200.

Γ. Ερωτοκρίτου, για τον Αιτητή.

35 *Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ’ ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

40 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο Αιτητής, με τη δήλωσή του για το 1991, διεκδίκησε την ύψους £200 πίστωση εκτοπισμένου που προβλέπεται στην παράγραφο 7 του Τρίτου Παραρτήματος της επιφύλαξης στο άρθρο 34(1) των περι Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961-1992. Έναντι της ένδειξης “Αριθμός Προσφυγικής Ταυ-

τότητας” σημείωσε “Ειδική Βεβαίωση Αρ. 113”. Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος απέρριψε τη διεκδίκηση. Ο αιτητής επικαλέστηκε ξανά την “Ειδική Βεβαίωση” προς υποστήριξη της ένστασής του και, τελικά, μετά την απόρριψη και της ένστασής του, προς υποστήριξη της παρούσας προσφυγής κατά του κύρους της απόφασης του Εφόρου. Η Ειδική Βεβαίωση εκδόθηκε στις 4 Μαΐου 1981 από την Υπηρεσία Μέριμνας και Αποκατάστασης Εκτοπισθέντων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Αφορούσε στη σύζυγό του και στην οικογένειά τους. Αναφέρει τα ακόλουθα:

“Βεβαιώνεται ότι η πιο κάτω αναφερόμενη οικογένεια έχει το δικαίωμα να αποταθεί στις αρμόδιες Κυβερνητικές Υπηρεσίες και να ευεργετηθεί με οικονομικά ωφελήματα και προστατευτικά μέτρα που καθορίζονται από καιρό σε καιρό, αν ικανοποιεί τα κριτήρια που ισχύουν για κάθε οικονομικό ωφέλημα ή προστατευτικό μέτρο. Η οικογένεια αυτή που στις 16.8.84 δεν είχε ακίνητη ιδιοκτησία στις ελεύθερες περιοχές, έχασε το ιδιόκτητο σπίτι της στα κατεχόμενα στο Χωριό Πεντάγυια αλλά δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί εκτοπισθείσα.

Προϋπόθεση για τη χορήγηση της πίστωσης είναι η ιδιότητα του εκτοπισμένου. Σύμφωνα με την παράγραφο 10 του Τρίτου Παραρτήματος (ανωτέρω)

“εκτοπισμένος σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο κατά το χρόνο αμέσως πριν από την τουρκική εισβολή είχε τη συνήθη διαμονή του σε περιοχή η οποία κατέστη απροσπέλαστη ένεκα της τουρκικής εισβολής”

Αντίθετα προς την εισήγηση του αιτητή, η απόφαση του Εφόρου, συμπληρούμενη από τα στοιχεία του φακέλου, ήταν αιτιολογημένη. Ο Έφορος παρέπεμψε στην ερμηνευτική διάταξη ως προς τον όρο “εκτοπισμένος” ενώ υπάρχει στο φάκελο σημείωση σύμφωνα με την οποία η Ειδική Βεβαίωση “δεν είναι αποδεκτή για πίστωση εκτοπισμένου”. Είναι φανερό πως η διεκδίκηση απορρίφθηκε γιατί ο Έφορος δεν δέχθηκε ότι ο αιτητής είναι εκτοπισμένος με την έννοια του Νόμου που διέπει το θέμα.

Ο αιτητής θέλει την απόφαση του Εφόρου άκυρη ως ληφθείσα χωρίς διεξαγωγή δέουσας έρευνας και, στη συνέχεια, ως το προϊόν πλάνης. Προσθέτει ισχυρισμούς για παράβαση του Συντάγματος, των Νόμων και των γενικών αρχών του Διοικητικού Δικαίου. Αναφέρεται σε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και καταλήγει με πρόσδοση στον Έφορο κινήτρων εξυπηρέτησης αλλότριου σκοπού προς

- 5 παραβίαση κεκτημένων δικαιωμάτων του. Οι ισχυρισμοί του αιτητή παρέμειναν γενικοί και αόριστοι. Δεν εξειδικεύει ο αιτητής τα άρθρα του Συντάγματος ή τους Νόμους ή τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου που παραβιάστηκαν. Δεν προσδιορίζει ποια ήταν τα κεκτημένα του δικαιώματα και με ποιο τρόπο αποκτήθηκαν και δεν συ-
 10 γκεκριμενοποίησε τη μορφή πως ο Έφορος αποσκοπούσε στην εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών. Δεν αναφέρει ποια ήταν η πλάνη ως προς τα γεγονότα ούτε τι είδους έρευνα και προς εξακρίβωση ποιου γεγονότος θα έπρεπε να διεξαχθεί. Το κυριότερο, ίσως, δεν ισχυρί-
 15 ζεται καν ότι το ορθό θα ήταν να θεωρηθεί ως εκτοπισμένος με την έννοια του Νόμου. Περιορίζεται στην επίκληση της Ειδικής Βεβαίωσης. Αλλά η βεβαίωση αυτή, όπως ορθά έκρινε ο Έφορος, δεν τεκμηριώνει τα προαπαιτούμενα για να θεωρηθεί ο αιτητής εκτοπισμέ-
 20 νος. Καταγράφει μόνο το γεγονός ότι η σύζυγός του αιτητή έχει ιδιόκτητη κατοικία στην κατεχόμενη Πεντάγυια. Προσθέτει πως η οικογένειά του αιτητή δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί εκτοπισθείσα και, για να αρθεί κάθε αμφιβολία ως προς τη σημασία της, διευκρινίζει πως μπορεί να τίθεται θέμα παροχής των οικονομικών ωφελημάτων και
 25 προστατευτικών μέτρων που καθορίζονται από καιρό σε καιρό μόνο εφόσον ικανοποιούνται τα κριτήρια που ισχύουν για το κάθε ένα από αυτά. Τα σημειώνω αυτά με την απαραίτητη ίσως επεξήγηση πως σε καμιά περίπτωση δεν θα ήταν δυνατό να διαφοροποιήσει η ειδική βεβαίωση τις ρητές διατάξεις του Νόμου.
- 25 Οι καθ' ων η αίτηση παρέπεμψαν στη σειρά των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προς την υποχρέωση του φορολογούμενου να εφοδιάζει ο ίδιος τον Έφορο με τα στοιχεία που τεκμηριώ-
 30 νουν τις διεκδικήσεις του. Για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης είναι αρκετό να επισημανθεί πως στην πραγματικότητα ο ισχυρισμός του αιτητή ότι είναι εκτοπισμένος παρέμεινε μετέωρος αφού δεν ισχυρίστηκε καν ότι είχε τη συνήθη του διαμονή σε περιοχή η
 35 οποία κατέστη απροσπέλαστη λόγω της τουρκικής εισβολής. Ο Έφορος κατέληξε στην απόφασή του πάνω στη βάση των στοιχείων που έθεσε ενώπιόν του ο αιτητής και δεν μπορεί να του καταλογιστεί ούτε παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας ούτε πλάνη. Η απόφασή του, παρά την κατανόηση και τη συμπάθεια που δικαιολογημένα εξέφρασε, δεν ήταν δυνατό να ήταν διαφορετική. Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.